Machine Translated by Google

Ազգային սոցիալիզմի հիմունքներ

Ջեք Էլթիսի բնօրինակ գրվածքները

Նախկին «Սպիտակ Ավստրալիա»/Ազգային սոցիալիստական ցանց Նոր Հարավային Ուելսի նահանգ

Առաջնորդ

Ազգային սոցիալիզմի և մեր ժողովրդի առաջընթացի ծառայության մեջ

Machine Translated by Google

Բովանդակության աղյուսակ

Ազգային սոցիալիզմի բացատրությունը մեկ կամ ավելի քիչ էջում 1

Ազգային սոցիալիզմի շրջանակներում ազգայնականության բացատրությունը 2

«Սոցիալիզմի» բացատրությունը ազգային սոցիալիզմի շրջանակներում. Ինչով է այն տարբերվում մարքսիստական սոցիալիզմից.. 3

Բնական իրավունք.. 4

Դասերի միասնություն ընդդեմ դասակարգերի բաժանման 5

Ինչո՞ւ է ազգային սոցիալիզմը մերժում կապիտալիզմը.. 6

Վաշխառություն.. 7

Ֆինանսական սպեկուլյացիաներ... 8

Արհմիության հարցը... 9

Առաջնորդությունը որպես ծառայություն ցեղին 10

Պետությունը ծառայում է ռասային... 11

Տնտեսական ավատատիրություն. Ազգի ինքնաբավությունը 12

Ընտանիքը ազգի հիմնաքարն է 13

Հավերժական Համբարձում. Գալիս մարդը... 14

Առաջընթացի ուղին. Ազգային սոցիալիզմը Ավստրալիայում և ամբողջ աշխարհում 15

Machine Translated by Google

Ազգային սոցիալիզմի բացատրությունը մեկ կամ ավելի քիչ էջում

Ազգային սոցիալիզմը հիմնարար ճշմարտության քաղաքական դրսևորումն է. արյունը ճակատագիր է: Իսկական ազգը գաղափար չէ, շուկա կամ պատահական անհատների հավաքածու: Այն կենդանի ռասայական համայնք է, ժողովուրդ, որը կապված է ընդհանուր ծագմամբ, պատմությամբ, մշակույթով և համատեղ ապագայով: Այս արյունը մեր ինքնության, ստեղծագործականության և ուժի աղբյուրն է:

Ազգային սոցիալիզմում «ազգային» բառը նշանակում է, որ մենք հաստատում ենք ռասայական ինքնիշխանությունը: Մեր հայրենիքները պատկանում են միայն մեր ժողովրդին: Մենք մերժում ենք քաղաքացիական ազգայնականությունը և բազմամշակութայնությունը, որոնք զանգվածային ներգաղթի միջոցով խզում են ազգի արյունակցական կապերը և կեղծ պնդում են, որ օտարերկրացիները երբևէ կարող են դառնալ մեր տեսակի մի մասը: Ազգին նվիրվածությունը սկսվում է մեր սեփական արյանը նվիրվածությունից:

«Սոցիալիզմը» նշանակում է, որ յուրաքանչյուր որոշում՝ մշակույթում, տնտեսությունում, իրավունքում և առօրյա կյանքում, պետք է ծառայի ռասայի կոլեկտիվ շահերին և առաջընթացին որպես ամբողջություն: Այն արմատապես տարբերվում է մարքսիստական սոցիալիզմից, որը հրահրում է դասակարգային պատերազմ և հետապնդում կեղծ հավասարություն: Այն նաև մերժում է կապիտալիզմը, որը շահույթի և փողի պաշտամունքը դասում է ժողովրդի բարեկեցությունից վեր:

Ազգային սոցիալիզմը, փոխարենը, պահանջում է լիակատար դասակարգային միասնություն ռասայական համայնքի ներսում: Աշխատողներն ու գործատուները, հարուստներն ու աղքատները, կապված են արյունակցական կապով և երբեք թշնամիներ չեն: Տնտեսությունը, պետությունը և բոլոր ինստիտուտները գոյություն ունեն ժողովրդին ծառայելու համար: Մասնավոր սեփականությունն ու ազատ ձեռներեցությունը հարգվում են այնքան ժամանակ, քանի դեռ դրանք օգուտ են բերում ռասային:

Պետությունը պաշտպանում է մեր սահմանները, ամրապնդում ընտանիքները, հետապնդում է տնտեսական ինքնաբավություն (ավտարկիա) և վերացնում է ցանկացած ուժ, որը ձգտում է բաժանել կամ թուլացնել մեր ժողովրդին: Առաջնորդությունը բխում է մեր ցեղի լավագույններից, նրանցից, ովքեր ամենաուժեղն են բնավորությամբ, կամքով և նվիրվածությամբ, և նրանք են կրում ազգի հաջողության կամ ձախողման լիակատար պատասխանատվությունը:

Ամբողջ համակարգը հիմնված է Բնական Օրենքի վրա. գերակշռում է ուժը, բնական է հիերարխիան, իսկ ընդունակները բարձրանում են՝ ամբողջը առաջ տանելու համար:

Ազգային սոցիալիզմը նաև պահանջում է մեր ժողովրդի հավերժական վերելքը , յուրաքանչյուր սերունդ պետք է լինի ավելի ուժեղ, իմաստուն և ավելի կարող, քան նախորդը: Ընտանիքը սրբազան հիմքն է, որտեղ ծնվում և սնուցվում է այս ապագան:

Ազգային սոցիալիզմը ռասան դասում է ամեն ինչից վեր ՝ պահանջելով կարգապահություն, միասնություն և ծառայություն ժողովրդին, որպեսզի մեր ժողովուրդը կարողանա դիմանալ, բարգավաճել և հասնել գոյության ավելի բարձր ձևերի:

Machine Translated by Google

Ազգայնականության բացատրությունը ազգային սոցիալիզմի մեջ

Ազգային սոցիալիզմում ազգայնականությունը նշանակում է, որ ազգը ռասայական համայնք է:
Մենք ժողովուրդ ենք, որը կապված է ընդհանուր արյունով, ծագումով, պատմությամբ և ապագա ճակատագրով:

Սա համապատասխանում է «ազգ» բառի ստուգաբանությանը, որը ծագում է լատիներեն «natio» բառից, որը նշանակում է ռասա, ցեղ կամ ժողովուրդ:

Իսկական ազգը պարզապես գաղափար չէ, որին կարող է միանալ յուրաքանչյուրը: Այն նույն հողը սերունդներ շարունակ ապրած, աշխատած և պաշտպանած ռասայի ժողովրդի բնական արտահայտությունն է:

NS-ը հաստատում է, որ մեր ժողովուրդը ռասայական կոլեկտիվ է, և որ մենք պետք է ռասայական ինքնիշխանություն ունենանք մեր հողերի նկատմամբ, որոնք կառավարվեն և առաջնորդվեն մեր սեփական ժողովրդի լավագույնների կողմից:

Այս արյունը մեր ինքնության, մշակույթի, ուժի և գոյության իրավունքի հիմքն է: Մեր ամեն ինչ բխում է մեր արյունից: Ազգի հանդեպ հավատարմությունը սկսվում է մեր արյան հանդեպ հավատարմությունից:

Մենք մերժում ենք լիբերալ «քաղաքացիական ազգայնականությունը», որը զանգվածային ներգաղթի և բազմամշակութայնության միջոցով խզում է արյունակցական կապերը և փորձում է համոզել մեզ, որ օտարերկրացին երբևէ կարող է լինել մեր տեսակի:

Արյունից զուրկ ազգը ավազի վրա տուն է, որը ժամանակի ընթացքում քայքայվում և փշրվում է: Ազգային-ազատագրական կուսակցությունը պահանջում է, որ մենք ամենից առաջ պահպանենք և առաջ մղենք մեր արյունը: Երբ արյունը արմատավորված է և միասնական, ազգը դիմանում և բարգավաճում է:

Ինչպես ասել է Ադոլֆ Հիտլերը. «Ձեր ունեցած ամենաթանկ ունեցվածքը ձեր սեփական ժողովուրդն է»:

Մեր ռասան մեր ամեն ինչի կենդանի հիմքն է և ամեն ինչի, ինչ մենք կդառնանք, և այն պետք է պաշտպանված լինի ամենից առաջ:

Machine Translated by Google

«Սոցիալիզմի» բացատրությունը ազգային սոցիալիզմի շրջանակներում. Ինչով է այն տարբերվում մարքսիստական սոցիալիզմից:

Ազգային սոցիալիզմում սոցիալիզմը նշանակում է, որ յուրաքանչյուր որոշում կամ գործողություն բխում է ռասայի (և, հետևաբար, ազգի) կոլեկտիվ շահերից:

Մենք ռասայական խումբ ենք, և մենք պետք է կայացնենք որոշումներ, որոնք օգուտ կբերեն մեր ռասային որպես ամբողջություն և կխթանեն այն: Այս էթոսը մշակութային, իրավական և քաղաքական առումով տարածվում է ամբողջ աշխարհով՝ բխելով կառավարությունից:

Յուրաքանչյուր անհատ պատասխանատվություն ունի կատարելու սոցիալական օգտին ընտրություններ և գործողություններ, որոնք կբարձրացնեն մեր ռասան իրենց առօրյա կյանքում:

Բիզնեսներն ու արդյունաբերությունը պետք է իրենց գործունեության մեջ գործեն ռասայի շահերից ելնելով, այսինքն՝ չթունավորեն մեր ժողովրդին, չառաջացնեն անբարոյական արդյունաբերություններ, որոնք վնասում կամ վնասում են մեր ռասային:

Կառավարությունը միշտ պետք է գնահատի և իրականացնի քաղաքականությունը երկու տեսանկյունից. ինչ-որ բան լա՞վ է ռասայի համար, թե՞ վատ: Սա մեզ որպես հավաքական ժողովուրդ առաջ մղո՞ւմ է, թե՞ հետ է մղում:

Հիտլերյան սոցիալիզմը ոչ մի կապ չունի անհատներից մասնավոր սեփականությունը խլելու մարքսիստական-սոցիալիստական գործելակերպի հետ, ո՛չ աշխատավորների ապստամբության հետ արդյունաբերության և հողատերերի դեմ, ո՛չ էլ երևակայական հավասար հասարակության հետ, որտեղ «բոլորը հավասար են»:

Ազգային սոցիալիզմը հարգում է անհատին՝ գիտակցելով, որ ռասայական հանճարն ու ստեղծագործականությունը ի հայտ են գալիս որպես անհատ՝ բարձրանալով մեր արյան կոլեկտիվ լողավազանից:

Ազատ շուկան հարգվում է և թույլատրվում է բարգավաճել, քանի դեռ արդյունաբերությունները դրականորեն են տրամադրված ռասայի (և, հետևաբար, ազգի) նկատմամբ:

Ամեն ինչ պետք է արվի մեր ժողովրդի բարեկեցության համար:

Բնական իրավունք

Բնական օրենքը բնության հավերժական, անփոփոխ օրենքն է, սկզբունքները, որոնք կառավարում են ողջ կյանքը, երբ այն ազատ է ստերից, աղավաղումներից, գաղափարախոսությունից կամ դիվերսիայից:

Բնական օրենքը հուշակում է, որ ուժը գերակշռում է թուլությանը, կարողը բարձրանում է անկարողի նկատմամբ, իսկ հիերարխիան բնորոշ է յուրաքանչյուր կենդանի համակարգի:

Հիերարխիաները բոլոր էակների բնական կարգն են: Ուժեղները առաջնորդում են, համապատասխանները գոյատևում են, տաղանդավորները ստեղծագործում են, և ռասան առաջ է շարժվում այս բնական ընտրության միջոցով:

Բնության մեջ յուրաքանչյուր օրգանիզմ միշտ պայքարում է իր գոյատևման և վերարտադրության համար: Բնությունը չի պարգևատրում հավասարությունը, այլ պարգևատրում է կարողությունը, ջանքերը և հարմարվողականությունը: Այս օրենքներին հակասող ռասան թուլանում և մահանում է:

Ազգային սոցիալիզմը հաստատում է բնական օրենքը որպես բոլոր իրական կարգերի հիմք:

Մենք չենք հորինում այս սկզբունքները: Մենք հասկանում և հետևում ենք դրանց:

Մեր ժողովուրդը ենթարկվում է նույն բնական օրենքներին, ինչ մյուս բոլոր կենդանի էակները. ուժեղները առաջնորդում են թույլերին, հարմարները բազմանում են, ընդունակները՝ առաջնորդում: Սա դաժանություն չէ, սա կյանքի ձևն է: Երբ մենք համաձայնվում ենք Բնության Օրենքի հետ, մեր ցեղը դառնում է ավելի ուժեղ և առողջ:

Մենք մերժում ենք լիբերալիզմը, որը պարտադրում է արհեստական հավասարություն այնտեղ, որտեղ այն գոյություն չունի, և պատժում է ուժեղ կողմը՝ թուլությունը սատարելու համար:

Մենք ներկայումս գտնվում ենք մի համակարգում, որը մարմնավորում է բնության լիակատար շրջադարձեր: Լիբերալիզմի վերջին փուլերը փորձում են պնդել, որ տղամարդը կարող է լինել կին: Մենք մեր քաղաքական գործիչների մեջ տեսնում ենք, որ մեզ «առաջնորդում են» թուլության և վախկոտության տեր մարդիկ:

Այս համակարգը անկայուն է և հակաբնության: Դուք չեք կարող ապստամբել Բնության դեմ, քանի որ Բնությունը, ի վերջո, շտկում է ապստամբությունը:

Machine Translated by Google

Դասակարգային միասնություն ընդդեմ դասակարգային բաժանման

Ազգային սոցիալիզմը մարքսիզմից տարբերվում է նաև դասակարգային միասնության և դասակարգային բաժանման նախադրյալով :

Ազգային սոցիալիզմը կոչ է անում հասարակության մեջ դասակարգային լիակատար միասնության: Դասակարգերի մեջ ոչ մի վատ բան չկա: Միշտ կլինեն հարուստ մարդիկ, միջին դաս, արիստոկրատներ և այլն: Հասարակության մեջ դասակարգերը անխուսափելի են և բնական կարգի արդյունք են:

Նրանք, ովքեր ամենաշատն են աշխատում և ունեն բնական ընդունակություններ, ինտելեկտ և կարողություններ, մեր ցեղի լավագույնները, պետք է բարձրանան առողջ, արժանիքների վրա հիմնված հասարակության մեջ:

Դասակարգերի միասնական ձևով ներդաշնակեցումը, որը կապված է ընդհանուր արյունով, կենսականորեն կարևոր է, քանի որ մենք բոլորս ընդհանուր ժողովուրդ (ռասա) ենք, և միմյանց դեմ պատերազմելը կործանարար է ազգի համար:

Մենք բոլորս պետք է միասնական լինենք՝ անընդհատ աշխատելով ընդհանուր նպատակի ուղղությամբ, այն է՝ մեր ժողովրդի առաջընթացը որպես ռասայական կոլեկտիվ:

Մարքսիզմը միտումնավոր փորձում է հրահրել այն, ինչ նրանք անվանում են «դասակարգային պատերազմ», որը պառակտիչ է և ամբողջությամբ ռասաները միմյանց դեմ է դարձնում և խաթարում ազգի միասնությունն ու համախմբվածությունը:

Բաժանված տունը չի կարող կանգուն մնալ: Ազգային սոցիալիզմի օրոք ռասայական միասնությունը խաթարելու ցանկացած փորձ, ինչպիսին է մարքսիստական դասակարգային բաժանումը, իրավացիորեն համարվում է ազգի քայքայում:

Ինչու է ազգային սոցիալիզմը մերժում կապիտալիզմը

Կապիտալիզմը փողի պաշտամունքն է ամեն ինչից վեր: Սա տեղի է ունենում ռասայի, մեր առողջության և մեր ապագայի հաշվին:

Ազգային սոցիալիզմի օրոք, ինչպես արդեն անդրադարձել ենք, տնտեսությունը գոյություն ունի ժողովրդին ծառայելու համար, այլ ոչ թե հակառակը: Հարստությունը, արտադրությունը և առևտուրը պետք է առաջ մղեն ռասայական կոլեկտիվը: Ցանկացած տնտեսական համակարգ, որը շահույթը դասում է ժողովրդի բարեկեցությունից վեր, թշնամական է մեր գոյության նկատմամբ:

Կապիտալիզմը մարդկանց դիտարկում է որպես ապրանք, իսկ ազգերին՝ որպես շուկաներ, որոնք երկուսն էլ համարվում են շահագործման համար պատրաստ և հասանելի: Այն պահանջում է անվերջ աճ, էժան աշխատուժի համար բաց սահմաններ և հանգեցնում է օտարերկրացիների ներմուծմանը՝ աշխատավարձերը նվազեցնելու և կենսամակարդակը իջեցնելու համար: Այն հողը վերածում է սպեկուլյատիվ ակտիվների՝ մեր սեփական մարդկանց դուրս մղելով տներից և ընտանիքներից: Այն խրախուսում է արմատազուրկ միջազգային ֆինանսները՝ միաժամանակ սպառելով երկրի ուժը: ազգ

Երբ փողը դառնում է բարձրագույն հետապնդում, մրցավազքը դառնում է սպառելի: Կապիտալիստների համար մնացած ամեն ինչ երկրորդական է ավելի շատ փող աշխատելուց առաջ:

Կապիտալիզմը խոստանում է ազատություն, բայց մեզ մատնում է պարտքային ստրկության և ժողովրդագրական փոխարինման: Այն անվերջ սպառման համակարգ է՝ մեր ռասայի ապագայի հաշվին: Ազգային սոցիալիզմը ռասան վեր է դասում... փող

Ազգը, որը արյան փոխարեն ոսկի է երկրպագում, կմեռնի:

Machine Translated by Google

Վաշխառություն

Վաշխառությունը տոկոսով գումար տրամադրելու պրակտիկա է, հատկապես չափազանց բարձր տոկոսադրույքներով, որպեսզի վարկատուն շահույթ ստանա վարկառուի աշխատանքից՝ առանց ինքը արտադրողական աշխատանք ներդրելու:

Ազգային սոցիալիզմը մերժում է վաշխառությունը՝ որպես հիմնարարորեն մակաբուծական և թունավոր ուժ: Այն թույլ է տալիս անարդյունավետներին հարստանալ արտադրողների աշխատանքի շնորհիվ՝ փողը վերածելով զենքի, որը հարստություն է կորզում ժողովրդից՝ նրանց ծառայելու փոխարեն:

Վաշխառության պայմաններում պարտքը դառնում է ստրկության մի ձև: Վարկառուն պետք է անվերջ աշխատի միայն տոկոս վճարելու համար, մինչդեռ վարկատուն ոչինչ չի ռիսկի դիմում և անվերջ եկամուտ է ստանում: Սա շրջում է բնական օրենքը. ուժեղներն ու արտադրողականները սպառվում են՝ անարդյունավետներին հարստացնելու համար: Այն ստեղծում է ֆինանսական սպեկուլյանտների մի դաս, որոնք վերահսկում են ազգերը պարտքի միջոցով, այլ ոչ թե ազնիվ արտադրության կամ հասարակությանը ծառայելու միջոցով:

մրցավազք

Վաշխառությունը նույնպես բնույթով կուտակվող է: Որքան մեծ է պարտքը, այնքան մեծանում և կուտակվում են տոկոսները, ի վերջո դառնալով ազգի համար ինքնաիրականացող մահվան դատավճիռ, քանի որ պարտքը անընդհատ աճում է:

Վաշխառությունը լիբերալ-կապիտալիստական համակարգի կենսական նշանակությունն է: Կենտրոնական բանկերը ոչնչից փող են տպում, արժեզրկում են արժույթը գնաճի միջոցով և երիտասարդությանն ու ապագա սերունդներին ծանրաբեռնում են չվճարվող պարտքերով, մինչդեռ նույն ֆինանսական դասը շահույթ է ստանում յուրաքանչյուր գործարքից: Սա տնտեսական պատերազմ է ժողովրդի դեմ:

Ի հակադրություն դրա, ազգային սոցիալիզմը պահանջում է, որ փողն ու վարկը ծառայեն ռասային և ազգին: Ազգային սոցիալիզմի դեպքում բանկային համակարգը ենթարկվում է պետությանը և ռասային:

Վարկերի տոկոսադրույքները խստորեն սահմանափակված են կամ փոխարինվում են այնպիսի համակարգերով, որոնք խրախուսում են իրական արժեքի ստեղծումը, այլ ոչ թե մակաբուծական արդյունահանումը: Գերմանական NSDAP-ը դա ցույց տվեց՝ կոտրելով միջազգային ֆինանսների ուժը և վարկը ուղղելով ազգային վերածննդի և ավտարկիայի:

Ազգային սոցիալիզմը պատերազմ է հայտարարում այս մակաբուծական վարկավորման համակարգին: Մենք մերժում ենք վաշխառության թույնը և այն փոխարինում ենք մեր ժողովրդի հավերժական առաջընթացին ծառայող տնտեսությամբ:

Վաշխառությունը գողություն է այլ անունով: Մենք այն կվերացնենք:

Machine Translated by Google

Ֆինանսական սպեկուլյացիաներ

Սպեկուլյացիան ակտիվներ, ինչպիսիք են բաժնետոմսերը, հողը, բնակարանները և ապրանքները, գնելու պրակտիկա է ոչ թե արտադրողականորեն արտադրելու կամ օգտագործելու, այլ զուտ հետագայում ավելի բարձր գնով չվաստակած շահույթ ստանալու համար վերավաճառելու համար:

Այս գործընթացը ոչինչ չի նպաստում ազգի առաջընթացին կամ զարգացմանը, և ոչ մի ապրանք կամ ծառայություն չի ստեղծվում կամ մատուցվում:

Ազգային սոցիալիզմը մերժում է սպեկուլյացիաները՝ որպես թունավոր, մակաբուծական ուժ, որը կործանում է առողջ տնտեսությունները և վնասում ռասային:

Գործարաններ կառուցելու, սնունդ աճեցնելու կամ ընտանիքներին բնակարանով ապահովելու փոխարեն, կապիտալը հետապնդում է արագ ֆինանսական շահույթ: Սպեկուլյանտը քիչ ռիսկի է դիմում և իրական աշխատանք չի կատարում, այլ հսկայական հարստություն է ստանում գովազդի, վախի կամ շուկայի մանիպուլյացիաների պատճառով առաջացած գների տատանումներից: Սպեկուլյացիան նաև շրջում է բնական օրենքը. այն պարգևատրում է խորամանկ մակաբույծին նրանց փոխարեն, ովքեր ստեղծել:

Բնակարանային սպեկուլյացիաները այսօր Ավստրալիայում ավելի կործանարար են: Ներդրողները տները դիտարկում են որպես շահույթ ստանալու համար վաճառվող ակտիվներ, ինչը գները դարձնում է շատ ավելի բարձր, քան երիտասարդ սպիտակամորթ ընտանիքների կարողությունները: Սա հետաձգում է ամուսնությունը, իջեցնում ծնելիության մակարդակը և մեր ժողովրդին ստիպում է ցմահ պարտքերի կամ վարձակալության գնալ, ինչը հանգեցնում է ժողովրդագրական ինքնասպանության:

Հողը և բնակարանները պետք է ծառայեն ռասային՝ որպես ընտանիքների համար կայուն տներ, այլ ոչ թե որպես սպեկուլյատիվ հարստության արդյունահանում:

Գերմանական ՆՍԴԱԿ-ը պահանջում էր հողային սպեկուլյացիայի և չվաստակած եկամտի այլ ձևերի վերացում: ՆՍԴԱԿ-ը խստորեն կարգավորում էր ֆոնդային բորսաները, սահմանափակում էր սպեկուլյատիվ առևտուրը և կապիտալն ուղղորդում էր արտադրողական ավտարկիայի և վերազինման ուղղությամբ: Նրանք հասկանում էին, որ սպեկուլյացիան անկայունացնում է ազգը և հարստացնում արմատազուրկ ֆինանսները ժողովրդի հաշվին:

Ազգային սոցիալիզմը պահանջում է, որ ողջ տնտեսական գործունեությունը ծառայի ռասայական համայնքին: Ակտիվները պետք է օգտագործվեն արդյունավետորեն՝ ընտանիքներին բնակարանով ապահովելու, շինարարական արդյունաբերության կամ սննդի և էներգիայի ապահովման համար, այլ ոչ թե խաղադրույքների ենթարկվեն ֆինանսական շահույթի համար:

Մենք մերժում ենք չվաստակած հարստության այս համակարգը: Բնակարանն ու հողը նախատեսված են ապրելու և ազգը կառուցելու համար, այլ ոչ թե շահույթ ստանալու համար: Ներդրումները պետք է ծառայի ազգին՝ ներդրումներ կատարելով արտադրողական արդյունաբերության մեջ:

Ազգային սոցիալիզմի օրոք մենք կարգելեինք սպեկուլյացիաները և կուղղեինք կապիտալը մեր ժողովրդի հավերժական առաջընթացին:

Machine Translated by Google

Արհմիության հարցը

Արհմիությունները աշխատողների կազմակերպություններ են, որոնք համատեղ բանակցություններ են վարում գործատուների հետ աշխատավարձերի, պայմանների և վեճերի շուրջ՝ գործադուլների, աշխատանքի դանդաղման և արդյունաբերական գործողությունների միջոցով:

Ազգային սոցիալիզմը մերժում է արհմիությունները, քանի որ դրանք գոյություն ունեն լիբերալ և մարքսիստական իմաստով: Դրանք հիմնականում կոմունիստական ինստիտուտներ են, որոնք նախատեսված են հասարակությունը անկայունացնելու համար՝ դասակարգային պատերազմը ինստիտուցիոնալացնելու միջոցով:

Արհմիությունները ազգը բաժանում են թշնամական ճամբարների: Աշխատողները հակված են գործատուների դեմ: Արհմիությունները խրախուսում են դժգոհությունը, սաբոտաժը և խափանումները, որոնք ծառայում են միջազգային դիվերսիոնիստներին, այլ ոչ թե ռասայական համայնքին:

Նրանց գործադուլները կաթվածահար են անում արտադրությունը, վնասում են ռասային և առաջ են մղում ազգը թուլացնելու՝ կոմունիստական իշխանության գալու համար մարքսիստական նպատակները:

Ազգային սոցիալիզմը պնդում է, որ աշխատուժը պետք է ներկայացված լինի, բայց պետական մարմնի կողմից: Աշխատողներն ու գործատուները բոլորը նույն արյունն ունեն և երբեք թշնամիներ չեն:

Գերմանական աշխատանքային ճակատը (DAF) փոխարինեց պառակտող արհմիությունները պետականորեն կառավարվող միասնական մարմնով, որը վերացրեց դասակարգային հակամարտությունը, միավորեց բոլոր աշխատավոր գերմանացիներին և ուղղորդեց ջանքերը դեպի ընդհանուր ազգային նպատակները:

DAF-ը ապահովում էր սոցիալական ապահովություն, կրթություն (թե՛ գործատուների, թե՛ աշխատողների համար), «Ուժ ուրախության միջոցով» հանգստի կազմակերպում (արձակուրդներ) և ապահովում էր աշխատողների համար արդար պայմաններ: Սա վերահսկվում և կիրառվում էր պետության կողմից՝ առանց ավերիչ հարվածների, դիվերսիաների և պառակտումների անհրաժեշտության:

Բոլոր բողոքները քննարկվել են պետության կողմից: Պետությունը հաշվի է առնում ամբողջ ազգի բարօրությունը, ուստի կարող է վստահվել վեճերի լուծման և ճիշտ որոշումներ կայացնելու իրավասությունը՝ արտադրողականության, արդարության և աշխատողների առողջության միջև հավասարակշռություն ապահովելու համար:

«Իմ պայքարը» գրքից. «Ազգային սոցիալիստական արհմիությունը դասակարգային պատերազմի կազմակերպություն չէ, այլ բոլոր այն արտադրողական ուժերի պաշտպանության կազմակերպություն, որոնք կապված են նույն արյունով... Ազգային սոցիալիստական արհմիության խնդիրը կլինի իր անդամներին կրթել ազգային համայնքի իմաստով և նրանց պատրաստել ազգի գոյության համար առաջիկա պայքարին»:

Ազգային սոցիալիզմը պահանջում է արտադրության մեջ լիակատար ռասայական միասնություն: Մենք մերժում ենք դասակարգային բաժանման կամ դիվերսիայի ցանկացած գործիք: Աշխատողները պաշտպանված են և արժանապատիվ՝ որպես ռասայական համայնքի մաս, և երբեք չպետք է օգտագործվեն որպես զենք սեփական ժողովրդի դեմ:

Machine Translated by Google

Առաջնորդությունը որպես ծառայություն ռասային

Ազգային սոցիալիզմի օրոք առաջնորդը ռասայի լավագույնն է: Նա առաջնորդում է ռասային ծառայելուց և պարտականությունից ելնելով: Նրա պարտականությունն է մեր ժողովրդին առաջ տանել դեպի առաջընթաց և ապահովել մեր ռասայի գոյատևումը:

Առաջնորդը տաղանդավոր անհատ է, որը ծնվում է մեր արյան կոլեկտիվ լճակից, ամենաուժեղը բնավորությամբ, կամքով, ինտելեկտով և նվիրվածությամբ: Նա անկասկած ապացուցում է իրեն՝ ժամանակի ընթացքում պայքարով, կարողություններով և նվիրվածությամբ ցեղին: Նա ժողովրդի կամքի մարմնացումն է:

Ազգային սոցիալիստները մերժում են ժողովրդավարությանը բնորոշ թուլություններն ու թերությունները՝ զանգվածային կառավարումը և հանձնաժողովները, որտեղ պատասխանատվությունն ու հաշվետվողականությունը նոսրացվում և խեղաթյուրվում են խոսողներով ու փոխզիջումների գնացողներով լի խորհրդարանական համակարգի միջոցով:

ԱԱ առաջնորդը կրում է թե՛ հաջողությունների, թե՛ ձախողումների ամբողջական պատասխանատվությունը: Հիտլերն ասել է. «Իշխանությունը հոսում է ներքև, պատասխանատվությունը՝ վերև»: Առաջնորդը լիովին պատասխանատու է ժողովրդի առջև յուրաքանչյուր արդյունքի համար:

Մեր ռասան պահանջում է ուժեղ առաջնորդ, որը կառաջնորդի մեր ժողովրդին, հակառակ դեպքում մենք կդեգրվենք և կընկնենք թուլության ու անկման մեջ:

Machine Translated by Google

Պետությունը ծառայում է ցեղին

Մենք խոսել ենք այն մասին, թե ինչպես է առաջնորդը ցեղի ծառան և առաջնորդում է ցեղը դեպի հավերժական վերելք և բարգավաճում: Նույն սկզբունքով, պետությունը (կառավարությունը) նույնպես ցեղի ծառան է:

Ազգային սոցիալիզմի պայմաններում պետությունը ժողովրդի տերը չէ: Այն գոյություն ունի միայն մեկ նպատակով՝ պաշտպանել, պահպանել և զարգացնել այն կենդանի ռասայական համայնքը, որին այն կառավարում և առաջնորդում է:

Պետությունը ժողովրդի կամքի կազմակերպված գործիքն է: Առաջնորդվելով առաջնորդության սկզբունքով՝ իշխանությունը հոսում է ներքև, մինչդեռ պատասխանատվությունը հոսում է վերև: Պետությունը պատասխանատու է մեր ժողովրդի առաջխաղացման համար: Յուրաքանչյուր որոշում, յուրաքանչյուր օրենք, յուրաքանչյուր գործողություն դիտարկվում է նույն ԱԱ երկակիության միջոցով. սա ծառայո՞ւմ է մեր արյանը, ամրացնո՞ւմ է մեր ժողովրդին և ապահովում մեր հավերժական ապագան, թե՞ վնասում է ցեղին:

Պետությունը պաշտպանում է մեր սահմանները ներխուժումից: Այն պաշտպանում է մեր արյունը՝ առողջ ընտանիքներին և համայնքին նպաստող քաղաքականության միջոցով: Այն տնտեսությունը ուղղորդում է դեպի ինքնաբավություն և վերացնում է օտարերկրյա կապիտալի կողմից շահագործման հնարավորությունը: Ամենակարևորը, պետությունը ջախջախում է ցանկացած ուժ՝ արտաքին թե ներքին, որը ձգտում է խաթարել մեր միասնությունը:

Ազգային սոցիալիստները մերժում են լիբերալ պետությունը, որը ազգը դիտարկում է որպես սահմաններ չունեցող շուկա, որը բաց է բոլորի համար, թույլ տալով օտարերկրացիներին ներխուժել մեր երկիր և արմատախիլ անելով մեր ուժն ու ռեսուրսները: Ազգային սոցիալիզմի օրոք պետությունը մեր ժողովրդի և՛ պաշտպանն է, և՛ առաջամարտիկը:

Հիտլերն «Իմ կամպֆ»-ում ասել է.

«Պետությունը նպատակին հասնելու միջոց է: Դրա նպատակը ֆիզիկապես և հոգեպես միատարր կենդանի էակների համայնքի պահպանումն ու զարգացումն է:
Այս պահպանումն ինքնին վերջնական նպատակն է»:

Պետությունը ծառայում է ցեղին, նրա առաջընթացին ու պահպանմանը:

Ուրիշ ոչինչ, հակառակ դեպքում այն գոյության իրավունք չունի:

Machine Translated by Google

Տնտեսական ավատուրիա. Ազգի ինքնաբավությունը

Տնտեսական ավտարկիան ազգային ինքնաբավության և տնտեսական անկախության միտումնավոր քաղաքականություն է: Այն նշանակում է, որ ռասայական համայնքը արտադրում է իր գոյատևման և առաջընթացի համար անհրաժեշտ սնունդ, էներգիա, հումք և արդյունաբերական ապրանքներ, միաժամանակ նվազագույնի հասցնելով կամ իդեալական դեպքում վերացնելով կախվածությունը արտաքին առևտրից և միջազգային ֆինանսներից/գլոբալիզմից:

Ազգային սոցիալիզմը հաստատում է ավտարկիան որպես ռասայական ինքնիշխանության հիմնարար տարր: Տնտեսությունը գոյություն ունի միայն ժողովրդին ծառայելու համար, երբեք արմատազուրկ կապիտալիստներին հարստացնելու կամ մեզ խոցելի դարձնելու օտարերկրյա ուժերի առջև:

Ավտարկիան ապահովում է, որ մեր ժողովուրդը չի կարող սովամահ լինել, պատժամիջոցների ենթարկվել կամ շանտաժի ենթարկվել: Այն պաշտպանում է ռասան միջազգային վաշխառության և սպեկուլյացիայի շղթաներից, որոնք վնասում են մեր ազգին: Արտադրությունը մեր ժողովրդին ենթարկելով՝ մենք կառուցում ենք ազգային դիմադրողականություն, համապատասխանում ենք բնական օրենքին (ուժեղ ռասաները լիովին գոյատևում են) և պատրաստվում ենք ցանկացած ապագա պայքարի:

Լիբերալ կապիտալիզմը հակառակն է. այն երկրպագում է փոխկախվածությանը և գլոբալիզմին: Բաց սահմանները մեզ ողողում են էժան աշխատուժով, արտաքին պարտքը սերունդներ է ստրկացնում, իսկ ներմուծումը մեզ թողնում է թշնամական մատակարարների ողորմածության տակ: Արդյունքում՝ ազգը վերածվում է տնտեսական գոտու, թույլ և շահագործելի:

Ավտարկիան միշտ չէ, որ «ամենահեշտ» տարբերակն է, բայց այն անհրաժեշտ է, այն պահանջում է կարգապահություն, նորարարություն և երբեմն զոհողություն: Այն իսկական անկախության միակ ուղին է: Իր սեփական արտադրությունը վերահսկող ռասան վերահսկում է իր ճակատագիրը:

Ինչպես ասել է Ադոլֆ Հիտլերը. «Կա միայն մեկ շահ՝ ազգի շահը, և միայն մեկ տեսակետ՝ այն է, որ Գերմանիան պետք է քաղաքականապես և տնտեսապես հասցվի ինքնաբավության վիճակի... Ամփոփելով՝ ես անհրաժեշտ եմ համարում, որ 100 տոկոս ինքնաբավություն ձեռք բերվի բոլոր այն ոլորտներում, որտեղ դա հնարավոր է»:

Ազգային սոցիալիզմը մերժում է ցանկացած արտաքինից կախվածությունը և պահանջում է ինքնաբավություն, որպեսզի մեր ժողովուրդը կարողանա հավերժ բարձրանալ՝ ազատ լինելով միջազգային համակարգի ճիրաններից:

Machine Translated by Google

Ընտանիքը ազգի հիմնաքարն է

Ընտանիքը ազգի կառուցողական բլոկն է: Այն մեր ժողովրդի ամենափոքր, ամենաբնական միավորն է: Այն օրրանն է, որտեղ ծնվում, սնուցվում և փոխանցվում է ցեղը:

Մեր ցեղի յուրաքանչյուր անհատ հանճար, յուրաքանչյուր առաջնորդ, յուրաքանչյուր ստեղծագործող, արվեստագետ, յուրաքանչյուր ուժեղ տղամարդ կամ կին, որը առաջ է մղում մեր ժողովրդին, ծագում է ընտանիքից: Միջուկային ընտանիքը այն վայրն է, որտեղ արյուն են փոխկապակցված, արժեքներ են սերմանվում և որտեղ առաջին անգամ սովորում են կոլեկտիվի նկատմամբ հավատարմությունը:

Ուժեղ ընտանիքը ծնում է ուժեղ երեխաներ: Ուժեղ երեխաները մեծանում են՝ կառուցելով ուժեղ ազգ: Թույլ կամ քայքայված ընտանիքը թուլացնում է ամբողջ ռասայական համայնքը:

Ազգային սոցիալիզմը հաստատում է ընտանիքը որպես ամեն ինչի հիմք: Այն մեծարում է մայրությունը որպես բարձրագույն կոչում՝ առողջ սպիտակամորթ երեխաների ծնունդն ու դաստիարակությունը: Այն պաշտպանում է ընտանիքը այլասերվածությունից, տնտեսական ճնշումներից, որոնք հետաձգում կամ կանխում են երեխաների ծնունդը, և գաղափարախոսություններից, որոնք խաթարում են տղամարդու և կնոջ բնական դերերը:

Մարքսիզմն ու լիբերալիզմը ձգտում են թուլացնել և ոչնչացնել ընտանիքը՝ որպես դիվերսիոն միջոց՝ խզելու մեր՝ որպես կոլեկտիվի, ունեցած ռասայական կապերը և թույլատրելու մեր ժողովրդի շահագործումը:

Պետությունը, որպես ցեղի ծառա, պարտականություն ունի աջակցել և հնարավորություն տալ ընտանիքներին այնպիսի քաղաքականությամբ, որը մեր ժողովրդի համար հնարավոր կդարձնի ամուսնությունը, երեխաների առկայությունը և տան սեփականությունը:

Ադոլֆ Հիտլերն ասել է. «Ընտանիքը ազգի միջուկն է»

Մի ազգ, որը անտեսում է իր ընտանիքները, քայքայվում է իր ողնաշարից: Յուրաքանչյուր ընտանիքի հետ է մեր ցեղի ապագան:

Machine Translated by Google

Հավերժական Համբարձում. Գալիս մարդը

Ազգային սոցիալիզմը պարզապես մեր ռասայի գոյատևման մասին չէ, այլ մեր ժողովրդին բարձրանալու և առաջ մղելու հավերժական ձգտում՝ դեպի գոյության և գոյության ավելի բարձր մակարդակ:

Սպիտակամորթ եվրոպացիները օժտված են անընդհատ նորարարություններ մտցնելու, կատարելագործվելու և զարգանալու բնածին ձգտումով: Մեր ժողովուրդը անցյալում հասել է գրեթե անհնարինին և անհասկանալիին: Սպիտակամորթների գերազանցությունը աշխարհին ապահովել է անթիվ նորարարություններով և գյուտերով: Ազգային սոցիալիզմը սա կոդիֆիկացնում է:

մեր ժողովրդի գենետիկական առանձնահատկությունը քաղաքական դոկտրինայի մեջ:

Այս երկրի վրա մենք անում և ներդրում ենք կատարում նրանց համար, ովքեր գալիս են մեզանից հետո՝ գալիք մարդու համար: Հասարակությունը և մեր արյունը վերև տանելու այս փիլիսոփայությունը անբաժանելի է ազգային սոցիալիզմից և առողջ հասարակություններից:

Մեր ժողովրդի յուրաքանչյուր սերունդ պետք է հենվի նախորդ սերնդի նվաճումների վրա և առաջ մղի մեր ժողովրդին ու ազգը: Լճացումը կամ անկումը անընդունելի են:

Լիբերալիզմի պայմաններում մենք ականատես ենք եղել, թե ինչպես է «բեյբի բումերներից» հետո յուրաքանչյուր սերունդ անկում ապրել՝ դեպի ցածր կրթություն, ցածր ընդունակություններ և կարողություններ, ինչպես նաև դեպի ճնշող տնտեսական դժվարություններ և զրկանքներ: Սա հակառակն է ապագա մարդու համար հասարակություն կառուցելուն, փոխարենը մեկ սերնդին մյուսների հաշվին հարստացնելու ընտրությանը:

Ազգային սոցիալիզմը պահանջում է հավերժական վերելք: Գալիք մարդը պետք է լինի մեզանից ավելի ուժեղ, ավելի կարող, ավելի ստեղծագործ և ավելի իմաստուն: Մեր պարտականությունն է ստեղծել նրան:

Machine Translated by Google

Առաջընթացի ուղին. Ազգային սոցիալիզմը Ավստրալիայում և

Ամբողջ աշխարհում

Ազգային սոցիալիստները պետք է ձգտեն կոլեկտիվանալ և կազմակերպվել որքան հնարավոր է արդյունավետ և ամենակարգապահ ձևով:

Գաղափարախոսական հիմքը և կրթական փուլը մեկ բան են, բայց դա բնականաբար պետք է զարգանա դեպի գործնական և իրական աշխարհի կազմակերպում: Ազգային սոցիալիստները պետք է կենտրոնանան մեր ռասայի լավագույն կողմերը ներկայացնող առաջնորդների շուրջ՝ հիերարխիկ և մերիտոկրատական ձևով: Նրանք պետք է օգտագործեն կազմակերպման բոլոր այն միջոցները, որոնք իրենց հասանելի են իրենց երկրներում:

Քանի որ մեր շարժումը աճում է, և համակարգը խստացնում է իր սահմանափակումները, ազգային սոցիալիստները պետք է լինեն հարմարվողական, բազմակողմանի, մարտավարական և խելացի իրենց կազմակերպման մեջ՝ առավելագույն արդյունավետության հասնելու համար, միևնույն ժամանակ չտալով համակարգին ակտիվիստներին բանտարկելու հնարավորություն:

Կան բազմաթիվ մոդելներ: Հմուտ ազգային սոցիալիստ կազմակերպիչները պետք է օգտվեն բոլորից: Ակտիվիզմը, փողոցային ցույցերը և «ցեղի և գնացքի» ակտիվ ակումբները իդեալականորեն պետք է ինտեգրվեն մեկ միասնական մոդելի մեջ:
կառուցվածք

Ավելի սահմանափակող երկրներում բնակվողները կարող են հետապնդել Ազգային ազգային կուսակցության խորհրդարանական գործունեություն, եթե կազմակերպման այլ միջոցներ հասանելի չեն:

Խուսափեք բռնություն խրախուսող կամ առաջարկող անձանցից: Անմիջապես հեռացրեք այդ անձանց ձեր շրջապատից:

Ամենակարևորը կոնկրետ մոդելը չէ, նույնիսկ եթե որոշները ավելի արդյունավետ են, քան մյուսները:

Ամենակարևորն այն է, որ ազգային-սոցիալիստական կազմակերպումն ու կենտրոնացումը իրականում տեղի է ունենում: Մեր աշխարհայացքը պահանջում է տղամարդկանց ավանգարդ, որը կազմակերպվում է մեր քաղաքական գաղափարախոսությունը կյանքի կոչելու համար:

Մեր ժամանակը հիմա է: Ապագան պատկանում է նրանց, ովքեր աշխատանք են կատարում՝ նրանց, ովքեր մնում են վճռական, քաջ և պահպանում են անսասան կամք ու նվիրվածություն մեր շարժմանը: